

SANCTISSIMO PATRI ET SUMMO PONTIFICI ARNONI EPISCOPO¹ HUMILIS LEVITA
ALCHVINUS SALUTEM.

798—802

Dum vestram, venerande^a pater, sanctissimam voluntatem catholicae fidei fervore
fulgentem, et sanctae caritatis a Deo donis abundantem agnovi, ita ut me, minimum
5 divinae scripturae vernaculum, de multis ecclesiasticae dignitatis consuetudinibus quasi
patrem consulere^b voluistis; ne fortassis aliquid vestrae prudentiae incognitum rema-
neret, quid, a quibus patribus^c, de qualibet re sancitum esset. Proinde subito
sermo inter nos habitus de paenitentiae psalmis, qui essent, vel qualiter intellegendi
vel usitandi fuissent, inquirebat. Quos septem esse ex venerabilium patrum discre-
10 tione mox inventum est. Necnon, unde psalmus centesimus^d decimus octavus tam
celebri laude, vel cur tam perpetua consuetudine canonicis horis decantari solitum
sit: aut unde psalmi graduum dicerentur, quorum quindecim esse nemini librum lecti-
tantem psalmorum dubium esse reor. De quibus vestrae sagacissimae sanctitati breves
expositiunculas, quasi quoddam enchiridion, id est manualet librum, fieri flagitastis.
15 Cui petitioni^e almitatis vestrae libens annui, arreptisque sanctorum patrum tractatibus,
qui copiose^f de singulis in psalmorum libro versibus scrutati sunt, quatenus de his
quoque, quid dicerent, adnotarem, floresque colligerem dulcissimos ad vestrae volun-
tatis satisfaciendum desiderio^g.

Sed primo omnium numerorum eruendas rationes ratum putavi, id est, cur etiam
20 psalmi paenitentiae septenario numero consecrati essent? aut quare centesimus^h decimus-
que octavus psalmus viginti duobus periodis divideretur, quorum singuli octo haberent
versus? Aut quid rationis sit quindecim esse psalmos, qui cantico graduum titulo
praesignarentur? Notissimum quippe est in sancta scriptura magnam habere perfec-
tionem septenarium in significatione ubique numerum, vel ex eo maxime, quod sancti
25 Spiritus dona, prophetali definitione, in Christo esse, ab Isaiaⁱ summo prophetarum
praedictum^k est, ubi idem secretorum Domini conscius ait: 'Egredietur virga de radice Isai. 11, 2.
Iesse^l, et flos de radice eius ascendet: et requiescet super eum spiritus Domini, spiri-
tus sapientiae et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientiae et pietatis,
et replebit eum spiritus timoris Domini'. Ipse quoque Dominus septem nos petitioni- Matth. 6, 9.
30 bus informare voluit, et in apocalypsi^m Iohannis septem candelabra vidisse, septem- Apoc. 1, 4. 13. 16.
que stellas, ac septem scripsisse se ecclesiis testatur, et multa alia sparsim in divinis
repperiuntur libris, quae septenarii numeri perfectionem ostendunt². Unde est et
illud Salomonis: 'Sapientia aedificavitⁿ sibi domum, excidit columnas septem', quae Prov. 9, 1.
longiorem poscunt sermonem; si tamen est nostri temporis quis idoneus universa eius-
dem numeri explanare mysteria. Qui etiam in principio creaturarum ipsius creatoris
35 requie consecratus est, et nunc ordo saeculorum per eundem numerum decurrere constat:
qui etiam, si in duo dividitur membra maioris portionis habitudinis suae, id est in tres
et quattuor, mirabile universitatis habet arcanum. Nam in tribus sancta Trinitas,
creatrix omnium quae sunt, designatur³; et in quattuor scilicet universitas demonstratur
40 creaturarum; seu ob quattuor mundi plagas; sive propter quattuor elementorum^o

^a) venerandae E.   ^b) consulare C.   ^c) om. G, I.   ^d) centissimus C.   ^e) Qua petitione corr. in
Cui petitioni E; Qua petitione C, G, X, I.   ^f) copiosae I.   ^g) desidero X.   ^h) centissimus C.   ⁱ) corr. in
Esaia G.   ^k) praedicatum I.   ^l) isse corr. in iesse I.   ^m) apocalypsin C; apocalipsin G, X, I.   ⁿ) aedifica-
bit C, X, I.   ^o) aelementorum C, I.

45 1) Scripta esse videtur haec praefatio, postquam Arno a. 798. ad dignitatem archiepiscopalem accessit,
cum haec sub titulo summi pontificis lateat. Laudantur hae literae etiam in codice 106 Coloniensi aequali
tanquam epistola Albini magistri ad Arnonem archiepiscopum (v. infra ep. 259). 2) Comment. in
Ioh. l. VII c. 43 v. 6 (Opp. I, 642): Septem quoque diebus omne hoc tempus evolvitur et saepe septenario
numero perfectio designatur. 3) Cf. supra p. 164 lin. 5.